

Sygn. akt II CSK 479/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku M. S.-K.

przy uczestnictwie M. K., A. K.-O., D. K., H. K., J. K., X. K., K. K., T. M., J. N., M. N.,
E. R. i J. S.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika J. K.
kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym,**
- 3. oddala wniosek uczestniczki H. K. o zasądzenie kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca w skardze powołała się na przesłanki z pkt 1 i 2 art. 398⁹ § 1 k.p.c., to jest występowanie istotnego zagadnienia prawnego i potrzebę wykładni przepisów. Prezentowanego stanowiska o wystąpieniu tych przesłanek Sąd Najwyższy nie podziela i tym samym nie znajduje podstawy do przyjęcia skargi do merytorycznego rozpoznania.

Zagadnienie prawne, które skarżąca sformułowała w skardze, nie ma waloru istotnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że gdy posiadanie zmierza do nabycia przez zasiedzenia przez współwłaściciela udziału we współwłasności, działanie domniemania z art. 339 k.c. jest wyłączone, z uwagi na uprawnienia współwłaściciela z art. 206 k.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 czerwca 2010 r. III CSK 300/09, nie publ., z dnia 1 kwietnia 2011 r. III CSK 184/10, OSNC-ZD z 2012 r., nr 2, poz. 2 oraz z dnia 15 maja 2013 r. III CSK 263/12 i z dnia 24 maja 2013 r. V CSK 269/12, nie publ.).

Nie przekonuje również argumentacja o potrzebie wykładni art. 172 k.c. „w przypadku gdy chodzi o zasiedzenie udziału we współwłasności” skoro dopuszczalność nabycia w tym trybie własności udziału nie nasuwa wątpliwości, natomiast kwalifikacja charakteru posiadania całości nieruchomości przez współwłaściciela jest następstwem poczynionych in casu ustaleń faktycznych.

Skarżąca nie zdołała wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy. Z tych też przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą – zgodnie z art. 398¹³

§ 1 k.p.c. – Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej wnioskodawczyni do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego należnych uczestnikowi J. K. od skarżącej orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 13 § 2 w związku z art. 108 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c. oraz na podstawie § 8 pkt 1 w związku z § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013, poz.461).

Wniosek uczestniczki H. K. o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na skargę nie został uwzględniony wobec powiązania go wyłącznie z wnioskiem o oddalenie skargi. Podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów powiązała wyłącznie z jednym, przez siebie wskazanym, rozstrzygnięciem (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z dnia 29 marca 2011 r., IV CSK 593/10 i z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12, niepubl.).

[aw]

es